Nr. 2. W Kolbuszowej, dnia 9 stycznia 1914. Rocznik II.

POWIATOWY Dziennik Urzędowy

C. K. STAROSTWA, C. K. RADY SZKOLNEJ OKRĘGOWEJ i WYDZIAŁU RADY POWIATOWEJ w KOLBUSZOWEJ.

WYCHODZI W MIARĘ POTRZEBY raz lub dwa razy każdego miesiąca.

PRENUMERATĘ Kor 4 rocznie należy nadsyłać wprost do c. k. Starostwa w Kolbuszowej

L. 2/914
1.

W Kolbuszowej dnia 7 stycznia 1914.

Brak paszy — dostarczenie pasz treściwych.

Okólnik

do wszystkich Zwierzchności gminnych i Przełożeństw obszarów dworskich w powiecie kolbuszowskim.

Wskutek okólnika J. E. Pana c. k. Namiestnika z dnia 31. grudnia 1913 L. 24.460/pr. zawiadamiam Zwierzchności gminne (Przeł. obszar. dwor.), że, celem dostarczenia dotkniętym klęską braku paszy posiadaczom bydła pasz treściwych, a w szczególności otrąb, ewentualnie makuchów, mąki czerwonej i t. p, wdrożono akcyę sprzedaży tych artykułów po zniżonej cenie, a mianowicie po 7 K. za 100 kilogramów otrąb loco stacya kolejowa odbiorcza bez worków, za które będzie się uiszczać kaucyę, która przepadnie w razie niezwrócenia worka w oznaczonym terminie. Inne pasze treściwe będą sprzedawane ze zniżką 5 koron na 100 kilogramach.

Akcyę tę prowadzą cztery główne korporacye rolnicze krajowe (c. k. galic. Towarzystwo gospodarskie, Zarząd główny Towarzystwa Kółek rolniczych i Towarzystwo „Silskyj Hospodar" we Lwowie, oraz c. k. Towarzystwo rolnicze w Krakowie) przez swe organizacye filialne.

Akcya ta jednak będzie ograniczona tylko na członków jednej z powyższych korporacyi. — Posiadacze bydła, nienależący do żadnej z nich, nie mogą korzystać z tej akcyi.

Zamówienia należy uskuteczniać za pośrednictwem odnośnej organizacyi lokalnej danego Towarzystwa, gdzie też interesowani mogą otrzymać wszelkie blizsze wyjaśnienia, potrzebne formularze do zgłoszeń i wszelkie inne informacye.

Polecam Zwierzchnościom gminnym (Przeł. obszar. dwor.), ażeby treść tego okólnika natychmiast ogłosiły należycie (plakatami i w inny dotychczas praktykowany sposób) w gminie (na ob. dw.) i certyfikat ogłoszenia przedłożyły c. k. Starostwu do 7. dni.

C. k. Starosta
Dr. Mátyás wr.

L. 99/14.
2.

W Kolbuszowej dnia 8 stycznia 1914

Pobór wojskowy w roku 1914. udogodnienie dla popisowych.

OKÓLNIK

DO WSZYSTKICH ZW. GM. i PRZEŁOŻ. OB. DW. w POWIECIE KOLBUSZOWSKIM.

Przypominam Zwierzchnościom gminnym (Przeł. ob. dw.) okólnik tutejszy z dnia 2. stycznia 1914 L. 99/914./2., według którego c. i k. Ministerstwo wojny w porozumieniu z c. k. Ministerstwem obrony krajowej rozporządzeniem z dnia 15. grudnia 1913 Abt. 2/W. N. 13.283. zarządziło, że popisowi, posiadający prawo przynależności w Galicyi, a należący w roku 1914. do I. II. III., względnie wyższej klasy wieku, ktorzy w celach pracy i zarobku zamierzają udać się za granicę (tak zwani robotnicy sezonowi), mogą uczynić zadość obowiązkowi stawiennictwa wojskowego w ciągu miesiąca stycznia i lutego 1914 przed stałą komisyą poborową w Rzeszowie na rachunek głównego poboru wojskowego.

Polecam Zw. gm. (Przeł. ob. dw.), aby natychmiast po raz wtóry plakatami obwieszczenia i w inny dotychczas praktykowany sposób podały powyższe udogodnienie do wiadomości interesowanych i pouczyły ich, że o to udogodnienie prosić mogą ustnie lub pisemnie tutejsze c. k. Starostwo najpóźniej do 19. lutego 1914., gdyż ostatni dodatkowy pobór wojskowy przed głównym poborem odbędzie się w dniu 20. lutego 1914. r.

Certyfikat należytego ogłoszenia treści tego okólnika w tamtejszej gminie (na tamt. obszarze dworskim)

należy mi przedłożyć do dni 7, pod rygorem wysłania posłańca karnego na koszt P. Naczelnika gminy (Przeł. obszaru dworskiego).

C. k. Starosta :

Dr. Mátyás wr.

L 43.092/6. W Kolbuszowej dnia 8. stycznia 1914.

Przyjmowanie dzieci głuchoniemych a zarazem ciemnych, będących w wieku szkolnym, do zakładu w Wiedniu.

Okólnik

do wszystkich Zwierzchności gminnych w powiecie kolbuszowskim.

Wedle reskryptu c. k. Ministerstwa wyznań i oświaty w Wiedniu z dnia 16. sierpnia 1913 L. 19.423. założono w ubiegłym roku w Wiedniu stowarzyszenie opieki nad dziećmi głuchoniememi a zarazem ciemnemi, będacemi w wieku szkolnym.

Wymienione stowarzyszenie posiada odpowiedni budynek i dąży do takiego rozszerzenia i utworzenia zakładu, aby można było pomieścić w nim wszystkie dzieci z całej Austryi dotknięte głuchoniemotą i ciemnotą.

Rodzice i opiekunowie, pragnący umieścić tąkie dzieci w powyższym zakładzie, winni zwrócić się wprost do stowarzyszenia pod adresem „Fürsorge-Verein für die Taubstummblinden in Wien XIII. Linzerstrasse Nr. 478.“.

Stowarzyszenie nie posiada funduszów, aby otworzyć już dziś zakład, mogący pomieścić wszystkie dzieci z Austryi dotknięte temi kalectwami.

Według statutu mogą być jego członkami:

1). fundatorami te osoby, które złożą stowarzyszeniu, choćby z przeznaczeniem na cel specyalny, kwotę 4000 K. lub zobowiążą się do jej złożenia w ciągu pięciu lat;

2). założycielami osoby, które ofiarują stowarzyszeniu chociażby na cel specyalny kwotę 1000. K. jednorazowo lub w ratach po 200. Koron;

3). rzeczywistymi członkami osoby, które złożą raz na zawsze kwotę 200. K. albo zobowiążą się do uiszczania 10. koron rocznie;

4). członkami wspierającymi osoby, które uiszczają drobniejsze datki roczne, jednak nie mniej, niż 2 K, albo też, choć nie są członkami stowarzyszenia, zasilają je datkami w gotówce lub w naturaliach;

5). członkami honorowymi wreszcie te osobistości, należące lub nienależące do stowarzyszenia, które na wniosek prezesa z powodu położonych zasług mianowane będą przez walne zgromadzenie.

Popierając gorąco działalność powyższego stowarzyszenia, polecam Zwierzchnościom gminnym, ażeby ten okólnik natychmiast ogłosiły w gminie w sposób dotychczas praktykowany i certyfikat należytego ogłoszenia przedłożyły c. k. Starostwu do dni 8.

C. k. Starosta

Dr. Mátyás wr.

L. 567/6. W Kolbuszowej dnia 8 stycznia 1914.

Zabronione strefy dla statków powietrznych.

Okólnik

do wszystkich Zwierzchności gminnych i Przełożeństw obszarów dworskich w powiecie kolbuszowskim.

Wskutek okólnika Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 24. grudnia 1913 L. 23.590/pr. polecam Zw. gm. (Przeł. ob. dw.), ażeby niżej podane obwieszczenie ck. Ministerstwa spraw wewnętrznych z 2 grudnia 1913 w sprawie ustanowienia stref zabronionych dla krążenia statków powietrznych natychmiast podały do powszechnej wiadomości w tamtejszej gminie (na tamtejszym ob. dw.) w sposób dotychczas praktykowany i przedłożyły mi certyfikat ogłoszenia do dni 8.

C. k. Starosta :

Dr. Mátyás w. r.

OBWIESZCZENIE

c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z 2 grudnia 1913. w sprawie ustanowienia stref zabronionych dla krążenia statków powietrznych.

Zmieniając obwieszczenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z 20 stycznia 1913. d. u. p. Nr. 11., oznacza się po myśli rozporządzenia ministeryalnego z 20. grudnia 1912 d. u. p. Nr. 240 następujące obszary jako „strefy zabronione“ dla statków powietrznych:

1) W Królestwie Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem i w Księstwie Bukowiny

a) Obszar naokoło Krakowa a to w obrębie linii granicznej i gościniec z Niepołomic do Wisły, następnie granica państwowa aż do drogi do Krzeszowic, dalej gościniec przez Rybnę, Czernichów, Przytkowice, Kalwaryę, Izdebnik, Myślenice, Gdów, Książnice do Niepołomic.

b) Obszar około Przemyśla — Jarosławia a to w obrębie linii granicznej: Granica państwowa od wschodniego brzegu Sanu aż do kotliny potoku Paucka i Brusienka pod Lublińcem, następnie droga i gościniec z Lublińca przez Cieszanów, Lubaczów, Cholyniec, Malnów, Mościska, Husaków, droga na wschód od Miżyńca do Nowego Miasta, Rybotycz, Birczy, Iskania, Pruchnika, Kańczugi, Przeworska, Dembna aż do Sanu, dalej ta rzeka aż do granicy państwowej.

c) Obszar między granicą państwową i linią graniczną: Gościniec przez Stajanów, dalej tor kolejowy do Żołtańca, następnie droga do Kulikowa—Zarudce aż do skrzyżowania się toru kolejowego, dalej tor kolejowy przez Szczerzec do Rozwadowa, gościniec przez Żydaczów, Żurawno, Siwkę, następnie gościniec i droga przez Komarów do Jezupola, Tłumacza, Horodenki, Śniatyna, dalej gościniec i tor kolejowy do Nowosielicy.

2) W uksiążęconem Hrabstwie Tyrolu obszar między granicą państwową do strony Szwajcaryi i Włoch,

granicą krajową od strony Karyntyi a drogą Martinsbruck—Nauders — Reschenscheideck — Schludern — Spondinig — Prad — Latsch, drogą do St. Gertraud w dolinie Ulten (Ultental), drogą do S. Bernardo w V-di Rabbi, dalej tą ostatnią doliną i Noce aż do ujścia do Etsch biegiem rzeki Etsch i Kisack aż do Franzensfeste i linią kolejową Franzensfeste — Bruneck — Toblach aż do granicy krajowej.

3) W Księstwie Karyntyi obszar między biegiem rzeki Drawy od Greifenburg do Villach, gościńcem prowadzącym z Villach w kierunku przesmyku Wurzen (Wurzenpass) aż do granicy między Karyntyą i Krainą, tą granicą krajową i dalej granicą krajową między Karyntyą a uksiążęconem Hrabstwem Gorycyi i Gradyski, granicą państwową aż do Pontebby i Bombaschgraben, przełęczą Nassfeld, potokiem Trögel aż do Watschig i gościńcem Watschig — Hermagor — Weissbriach —Greifenburg.

4) W uksiążęconem Hrabstwie Gorycyi i Gradyski.

a) Obszar na północ od linii kolejowej Heidenschaft — Görz — Cormons — granica Państwa.

b) Obszar na południe od linii kolejowej Tryest—Nabresina — Cervignano, dalej toru kolejowego i gościńca przez Aquileję do Grado łącznie z obszarem wód nadbrzeżnych podlegających zwierzchnictwu Państwa.

5) Miasto Tryest z jego obszarem łącznie z obszarem wód nadbrzeżnych podlegających zwierzchnictwu Państwa.

6. W Margrabstwie Istryi:

a) Obszar na północ od linii kolejowej Tryest — Capodistria i gościńca do Pirano łącznie z obszarem wód nadbrzeżnych podlegających zwierzchnictwu Państwa.

b) Obszar na południe od linii kolejowej Rovigno — Pisino i gościńca Pisino — Podena — Fianona łącznie z wszystkiemi do Margrabstwa Istryi należącemi wyspami, które leżą na zachód od kanału di Mezzo i Quarnerolo i obszarem wód nadbrzeżnych podlegających zwierzchnictwu Państwa.

7) W Królestwie Dalmacyi:

a) Obszar między linią kolejową Spalato — Sinj, dalej gościńcem przez Muć, Drniś, Benkovic, Vrana do Zaravecchia łącznie z wszystkiemi na południowym zachodzie od wyspy Brazza położonemi wyspami i obszarem wód nadbrzeżnych podlegających zwierzchnictwa Państwa.

b) Obszar Ragusa — Bocche di Cattaro — Sutomore, a mianowicie na południowy zachód od granicy państwowej, względnie granicy krajowej dalmatyńsko—herzogowińskiej aż do Uskoplje, dalej port Gravosa łącznie z półwyspem Lapad i obszarem wód nadbrzeżnych podlegających zwierzchnictwu Państwa.

Heinold m. p.

L. 7. W Kolbuszowej dnia 8 stycznia 1914.

Do wszystkich Członków Towarzystwa rolniczego i Kółek rolniczych.

Krajowy Komitet ratunkowy upoważnił c. k. Towarzystwo rolnicze w Krakowie do rozdziału pewnej ilości wagonów otrąb pszennych między wyłącznie członków Towarzystw rolniczych i Kółek rolniczych, posiadających bydło a dotkniętych klęską braku paszy. Z otrąb tych przydziela Komitet tut. Towarzystwu rolniczemu ilość do maksymalnej wysokości 5 wagonów do dalszej rozsprzedaży pod następującymi warunkami.

Otręby zostały zakupione w krajowych młynach i będą wysyłane przez Komitet w miarę nadsyłanych zgłoszeń.

Cena otrąb wynosi 7 K. za 100 kg. loco stacya odbiorcza, na worki potrącona będzie kaucya w kwocie 36 h. za sztukę. Po odesłaniu worków kaucya zostanie zwrócona. Na jedną sztukę bydła rogatego może przypaść najwyżej 200 kg.

Kosztu transportu z kolei do miejsca zamieszkania ponoszą odbiorcy.

Na koszta administracyi otrzyma Towarzystwo rolnicze 2% od ceny kupna wraz z frachtem.

Zgłoszenia opatrzone klauzulą gwarancyjną, że zamówione otręby zostaną zużyte wyłącznie we własnem gospodarstwie odbiorcy, należy nadsyłać na wykazie według załączonego formularza.

Tytułem zadatku ma złożyć każdy zamawiający 5 K. na każde 100 kg. i kaucyę po 36 h. za każdy worek (o zawartości 50 kg.)

Zawiadamiając o tem P. T. Członków i Kółka rolnicze, wzywa się o przedłożenie odwrotną pocztą zgłoszeń na otręby wraz z zadatkiem po 5 K. na każde 100 kg. otrąb i kaucyą po 36 h. za worek na 50 kg., poczem Towarzystwo rolnicze poczyni dalsze zarządzenia celem dostarczenia otrąb.

Z Towarzystwa rolniczego okręgowego

Sekretarz — Prezes

Serednicki wr. — **Kozłowiecki wr.**

L. 571/4. W Kolbuszowej dnia 8. stycznia 1914.

Okólnik

DO WSZYSTKICH ZWIERZCHNOŚCI GMINNYCH W POWIECIE KOLBUSZOWSKIM.

Wskutek okólnika c. k. Namiestnictwa z dnia 2 stycznia 1914 L. VII. b. 4/394. zawiadamiam Zw. gm., że według urzędowych wiadomości cholera w Rumunii wygasła, i znoszę obserwacyą stanu zdrowia osób przybywających z Rumunii.

C. k. Starosta

Dr. Mátyás wr.

L. 778/1. W Kolbuszowej dnia 9 stycznia 1914

Asanacya gmin — studnie.

I. OKÓLNIK

do wszystkich Zwierzchności gminnych w powiecie kolbuszowskim.

Powołując się na mój okólnik z d. 2 grudnia

1913 L. 44649/1, ogłoszony w Nrze 11. powiatowego dziennika urzędowego z r. 1913, polecam Zwierzchnościom gminnym, aby natychmiast zarządziły zaopatrzenie wszystkich studzien w stałe czerpaki t. j. należycie okute wiadra (przy małych i płytkich studniach mogą być wiadra blaszane), przymocowane stale do kuli żórawia lub do łańcucha u studni na korbę

Należy mianowicie ogłosić plakatami i w inny dotychczas praktykowany sposób, że w nieprzekraczalnym terminie do końca stycznia 1914. właściciele studzien winni je zaopatrzyć w stałe czerpaki i że po upływie tego terminu każdy, kto tego nakazu nie usłucha, zostanie ukarany grzywną w kwocie 10 koron.

Równocześnie polecam c. k. posterunkom żandarmeryi, aby dopilnowały ścisłego wykonania tego zarządzenia i przedłożyły mi w dniu 7. lutego 1914 wykazy imienne tych właścicieli studzien, którzy nakazu mojego nie usłuchali.

Mam jednak nadzieję, że się bez karania obejdzie i że wszyscy właściciele studzien, świadomi tego, że zarządzenie moje, podyktowane względami na zdrowie i życie ludzkie, im samym tylko pożytek przyniesie, z szczerą ochotą zaopatrzą swe studnie w stałe czerpaki tem bardziej, że obecna pora zimowa i czas wolniejszy takiej robocie sprzyja.

Certyfikat należytego ogłoszenia tego okólnika należy mi przedłożyć do dni 7, pod rygorem wysłania posłańca karnego na koszt Naczelnika gminy, a o skutku wydanego zarządzenia do dnia 7. lutego 1914 pod tymsamym rygorem.

II. C. k. Komendom posterunków Żandarmeryi w powiecie kolbuszowskim

udzielam do wiadomości z poleceniem dopilnowania, zachęcania ludności przy sposobności patroli i przedłożenia mi imiennego wykazu (imię, nazwisko, numer domu i ilość morgow posiadanego gruntu) właścicieli studzien, którzy nakazu nie usłuchali, do dnia 7. lutego 1914.

C. k. Starosta:
Dr. Mátyás wr.

Cześć nieurzędowa.

Życie święte, święta śmierć.

Wyjątki z listu pasterskiego naszego najukochańszego Księdza Arcybiskupa Józefa Bilczewskiego.

(Dokończenie.)

Przed kilkunastu laty w naszej archidyecezyi takie było zdarzenie. Raz wczesnym rankiem zajechał na koniu przed parafialny kościół starzec siedemdziesięcioletni. Co tu robicie? — dobry człowiecze, zapytał go duszpasterz. „Przyjechałem po święte Sakramenta“. Dla kogo? „Dla siebie, bo będę umierał“. Ależ jeździcie na koniu! „To nic — będę umierał“. Jakże wielka jest wiara tego człowieka, myślał w duchu kapłan. Nie lęka się trudów jazdy, nie dba, że może życia sobie ukróci... byle tylko upewnić sobie zbawienie wieczne. A potem głośno dodał: „Niechże ci się stanie, mój przyjacielu, wedle wiary twojej!“ Wyspowiadał go potem i udzielił wiatyku — Ostatniego Namaszczenia... Za kilka dni ułożył go już do grobu.

* * *

W chacie wiejskiej umierała matka. Grono dzieci otoczyło jej łoże. „Czemu się tak smucicie, czemu tak płaczecie“? — pocieszała je chora. „Czy grzech jest umierać? Ciężko się napracowałam... więc już mi należy się odpoczynek. Wszak życie nie kończy się na tym świecie; kończą się tylko grzechy. Tylko wtedy należałoby nam wspólnie rozpaczać, gdyby mi któregoś z was miało braknąć w niebie“. Po przyjęciu ostatnich świętych Sakramentów, umierająca kazała śpiewać: „Ty, której berła ląd i morze słucha...“ A gdy dzieci łkając ustawały w śpiewie, ona sama poddawała im dalsze słowa pieśni. Umarła Święta!